6. Kolm kuld risti.

Ennemuiste pidi üks weike-ne, noor karjane, iga päew, suure hulga loomadega pak-su suure-metsa sees käi-ma ja neid seal alal hoidma.

Temal oli selles ametis waga raske elu. Loomad kadusiwad sagetaste ära ja süs sai ta kodu jälle tapelda ja lüüa.

Suurt waewa ja muret tegi temale weel wana suur karja sönn, kes wäga tige ja rahutu oli! Möirata, kraapita, joosta, teiste sönnidega wöidelda ja karjatse kallale kippuda,

oliwad tema alalised ame-tid.

Ükskord karjus ja kraa-pis sönn jälle hirmsal kom-bel, ühe weikese metsa-tuka sees. Karjane oli suure hir-mu sees, sönni kanget wiha ja meeletuse tuju nähes, sest kui ölpsaste ei oleks wöinud see tema kallale tulla ja teda hirmsal kombel puruks teha. Sönn ei tulnud aga karjatse kallale, ega jätnud ka karjumist ja karaapimist järele. Poisile oli see üsna aruldane asi, et sönn ühe-kohapeal paigal seisis ja seal oma wiha awaldas; selle-pärast läks ta lige-male, järele waatama, miks